

24 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2020

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΔ' ΛΟΥΚΑ

Εένης όσίας (ε' αϊ.), Βαβύλα ιερομάρτυρος (γ' αϊ.), Φίλωνος
έπισκ. Καρπασίας, Νεοφύτου του έν Κύπρω.

Ήχος πλ.δ'. Έωθινόν ια'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετά τόν Έξάψαλμον,

Συναπτή μεγάλη, μεθ' ήν έκφώνησις·

Ότι πρέπει σοι πάσα δόξα...

Ήχος πλ.δ' Γα ρ

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν

ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο μα τι

Κυ υ ρι ου

Στίχ. α'. Έξομολογείσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν

ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο μα τι

Κυ υ ρι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ήχος πλ.δ' Γα ρ

Ε ξ υ ψουςκα τηλ θες ο ο Ευ σπλαγχνος τα φην

κα τε δε ξω τρι ι η με ε ρον ι να η μας ε λευ

θε ρω σης των πα θων η ζω η και η α να στασις η
μων Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο δι η μας γεννη θεις εκ Παρ θε νου και σταυρω
σιν υ πο μει να ας α γα α θε ο θα να τω τον θα
να τον σκυ λε ευ σας και ε γερσιν δει ξας ως Θε ος μη πα
ρι δησους ε πλα σας τη χει ει ρι σου δει ξον την φι
λαν θρω πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την τε κου σαν
σε Θε ο το ο κον πρε σβευ ου σαν υ περ η μων και
σω ωσον Σω τηρ ημων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο ον

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος π̣δ̣ Γα ρ

Α νε στησεκ νε κρων η ζω η των α α παν των
και αγ γε λος φω τος ταις γυ ναι ξιν ε ε βο α παυ
σα σθε των δα κρου ων τοις α πο στο λοις ευ αγ γε ε λι

σα α σθε κρ α ξ α τε α νυ μνου ουσαι ο τι α νε στη

Χρι στος ο ο Κυ ρι ι ος ο ευ δο κη σας σω

σαιως Θε ος το γε νος των α αν θρω πων

Δόξα. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἦχος πλ. Νη ς

A να στα ας εκ του τα αφουως α λη θως ταις

ο σι ι αις προ σε ε τα ξας γυ ναι ξι κη ρυ υ

ξαι την ε γερ σιν α πο στο λοις ως γε γρα πται και δρο μαι

ος ο Πε τρος ε πε στητω μνη μα τι και το φως εν τω τα

φω ο ρων κα τε πλη ττε το ο θεν και κα τει δε ε τα

ο θο νι α μο ο να χω ρι ις του θει ου σω μα

τος εν αυ τω κα τα κει με να και πι στευ σας ε ε βο

η η σε δο ξα σοι Χρι στε ο Θε ος ο τι σω ζεις

απ αντας Σω ω τηρ η η μων του Πα τρος γαρ υ πα αρ

χεις α πα αυ γα α σμα

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

T ην ου ρα α νι ον πυ υ λην και κι βω τον

το πα να α γι ον ο ο ο ρος την φω ταυ γη νε
 φε ε λην υ μνη σω μεν την ου ρα νι ον κλι μα κα τον
 λο γι κον Πα ρα δει σον της Ευ αστην λυ τρω σιν της Οι
 κου με νης πα α σης το με γα κει μη λι ον ο τι σω
 τη ρι α α εν αυ τη δι επ πρα χθη τω κο
 ο σμω και α φε σις των αρ χαι ων ε γκλη μα των δι
 α του το βο ω ω μεν αυ τη πρε σβευ ε τω σω Υι
 ω και Θε ω των πται σμα των α φε σιν δω ω ρη σα α
 σθαι τοις ευ σε βως προ σκυ νου ου σι τον πα να α γι ον
 το ο κο ον σου

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. Γα ρ

A ν θρω ποι το μνη μα σου Σω τηρ ε σφρα γι
 σα α ντο Αγ γε λος τον λι θον εκ της θυ ρας α πε ε κυ
 λι ι σε γυ ναι κες ε θε α σαν το ε γη γε ρ
 με νον εκ νε κρων και αυ ται ευ ηγ γε λι σαν το τοις

μα θη ταις σουου εν Σι ι ων ο τι α νεστης η
ζω η των α πα αντων και δι ε λυ θη τα δε σμα του
θα να του Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι
Δόξα

Tα μ ρα της τα φησαι Γυ ναι κες κο ο μι σα
α σαι φω νης αγ γε λι κης εκ του τα φουου η κουου
ον παυ σα σθε των δα κρου ων και αν τι λυ πης χα ραν
κο ο μι σα α σθε κρα ξα τε α νυ μνουσαι ο τι α
νε στη Χρι στος ο ο Κυ ρι ι ος ο ευ δο κη σας
σωσαιως Θε ος το γε νος των α αν θρω πων
Και νυν. Θεοτοχίον.

Eπι σοι χαι ρει κε χα ρι τω με νη πα
σα η η κτι σις Αγ γε λων το συ στη μα και αν θρω
πων το ο γε νος η γι α σμε νε να ε και Πα
ρα δει σε λο γι κε παρ θε νι κον κα αυ χη η μα εξ
ης Θε ος ε σα ρκω θη και παι δι ον γε γονεν ο προ
αι ω νων υ πα ρχων Θε ε ος η η μων την γαρ σην

μη τραν θρονον ε ποι οι η σε και την σην γα στε ρα πλα τυ
 τε ρανου ρα νων α πει ειρ γα σα α το ε πι σοι χαι
 ρει κε χα ρι τω με νη πα σα η κτι σι ις δο ξα α
 σοι

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος ᾠδῆς Κε ρ

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο
 ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σ

Των α γγε λων ο δη η η μος
 πλα γη ο ρω ων σε εν νε ε κροι οις λο γι

σθε ε εν τα
 τα να τα δε Σω ω ω τερ

την ι σχυν κα θε λο ο ον τα και συν ε ε αυ

τω ω το ον Α δαμ ε γει ρα ντα και εξ

α δσ παν τας ε λευ θε ρω ω σαν τα

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο
 ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σ

T ι τα μυρα συ μπα θως τοις δα ακρυ σι ^{v'}₂₂ ω ω
μα α θη τρι αι κιο να α α α τε ^u₉ ο α στρα
πτων εν τω τα φω Α αγ γε λος ^{v'}₂₂ προ σε φθε εγ
γε ε το ταις μυ ρο φο ο ο ο ροις ^u₉ ι δε τε ε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε ^u₉ ο Σω τηρ
γαρ ε ξα νε ε ε στη τσ μνη η μα τος ^u₉

E υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^{v'}₂₂ δι δα ξο ο
ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ^u₉

Λ ι ι α αν πρω ι̇ μυ ρο φο ροι ε εδ ρα
μον ^{v'}₂₂ προς το μνη η μα α σθ θρη νο λο γσ ς ς ς
σαι ^u₉ αλλ ε πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος
και ει ει ει ει πε ^{v'}₂₂ θρη νσ ο ο και ρο ος πε ε παυ
ται μη κλαι ε τε ^u₉ την α να στα σιν δε α
πο στο λοις ει ει πα τε ^u₉

E υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^{v'}₂₂ δι δα ξο ο
ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ^u₉

M υ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μυ

ρων ελ θς ς ς ς σαι ²² προς το μνη η μα σς

Σω ω ω ω τερ ⁹ ε νη χςν το αγ γε ε ε λς

προς αυ τας φθε γγο με ε ε ε νς ²² τι με τα α α νε

κρων τον ζω ω ων τα λο γι ζε σθε ⁹ ως Θε

ος γαρ ε ξα νε ε ε στη τς μνη η μα τος ⁹

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω

Πνευ μα τι ⁹

Π ρο σκυ νς μεν Πα τε ε ε ρα και τον τς

τς Υι ο ο ο ον τε ²² και αι τω ω Α α γι ον

Πνε ε ε ευ μα ⁹ την Α γι αν Τρι α α α δα εν

μι α τη ου σι ι ι ι α ²² συν τοις Σε ε ε ρα

φι ιμ κρα α ζον τες το Α α γι ος Α γι

ος ⁹ Α γι ος ει Κυ υ ρι ε ⁹

K αι νυ υ υν και α ει και εις τς αι ω ω

ω ω να ας τω ων αι ω ω νων α μην ⁹

ο ρω ων σε εν νεκροις λο γι σθεντα τϑ θα να α
τϑ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δϑ
παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σϑ

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι ω μα θη
τρι αι κιο να τε ο α ζραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθε γγε το ταις μυ ρο φο ροις ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε
ξα νε ε στη τϑ μνη μα α τος

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σϑ

Αι ανθρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη
μα σϑ θρη νο λο γϑσαι αλλ ε πε στη προς αυ τας ο
Α γγε λος και ει ει πε θρη νϑ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαιε τε^{u q} την αναστασιν δε Αποστολοις ει ει

παα τε^{u q}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων

ελ θσ ς σαι προς το μνη η μα σθ Σω τερ^{u q} εν η χσ ς εν

το Α γγε ε λσ προς αυ τα ασφθε γγο με ε νσ τι με

τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξα νε ε στη τσ μνη η μα α τος^{u q}

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω^{v' 22} και Α γι ω Πνευ μα

τι^{u q}

Προ σκυ νσ ς μεν Πα τε ε ρα και τον τσ ς τσ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα^{u q} την α γι ι

αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις

Σε ρα φειμ κρ α ζον τεσ το Α α γι ος Α γι ος^{u q} Α

γι ος ει Κυ ρι ι ε^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τς αι ω ναςτων
αι ω νων α μην ^u₉

Ζ ω ο δο ο την τε κς ς σα ε λυ τρωω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας ^u₉ χαρ μο νη ην δε
τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχεσ ρευ σαν τα
ζω ης ^{ν'}₂₂ ι θυ νε προς ταυ την δε ^u₉ ο εκ σς σαρκω θεις
Θε ος και αν θρωω πος ^u₉

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α ^{ν'}₂₂ Α λλη λς
ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^u₉ (δς)

Τὸ τρίτον

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α ^{ν'}₂₂ Α λλη
λς ς ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^u₉

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί Σου...

Ἡ Ὑπακοή·

Αἱ Μυροφόροι τοῦ ζωοδότου, ἐπιστᾶσαι τῷ μνήματι, τὸν Δεσπότην ἐζήτουν, ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον· καὶ χαρᾶς εὐαγγέλια, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου δεξάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐμήνουον· Ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἀντίφωνον Α΄

Ἦχος ᾠδῆς Νη ς

Ε κ νε ο τη τος μου ο εχ θρο ος με πει
ρα ζει ταις η δο ναις φλεγει με ε γω δε πε ποι θως εν
σοι Κυ ρι ε τρο που μαι του τον

Ο ι μι σου ντες Σι ων γε νη θη η τω σαν δη
πριν εκ σπα σθη η ναι ως χορ τος συγ κο ψει γαρ Χρι στος
αυ χε ε νας αυ των το μη βα σα νων

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι και νυν και α ει και εις τους αι
ων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι το ζην τα παν τα φως εκ
φω το ος Θε ος με γας συν Πα τρι υ μνου ου μεν αυ
το ο και τω λο γω

Ἀντίφωνον Β΄

Η καρ δι α μου τω φο βω σου σκε πε σθω

τα πει νοφρονου ου ου σα μη υ ψω θει ει σα α πο
πε ση εκ σουου πα νοι κτιρ μον

Επι τον Κυ ρι ον ο ε σχη κως ελ πι ι
δα ου δει σει το ο τε ο ο τε πυ ρι τα πα αν τα κρι νει ει
και κο λα σει

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω
νων α μην

Αγι ω Πνευ μα τι πας τις θει ος βλε πει και
προ λε ε γει τε ρα του ρ γει ει υ ψι ι στα εν τρι σιν
ε να Θε ον μελ πων ει γαρ και τρι λαμ πει μο να ρ χει
το θει ον

Ἀντίφωνον Γ'

Εκε κρα ξα σοι Κυ ρι ε προ σχες κλι νον μοι το
ου ους σου βο ω ων τι και κα θα ρον πριν α ρης με α
πο των εν θεν δε

Επι την μητέρα του γένων πας
αυθις αναλυσει του λαβειν βασανους η γε
ρα των βεβιωμενων

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα
τι και νυν και αι και εις τους αιωναστωναι ω
νων αμην

Αγιω Πνευματι θεολογια μονα
σαστρια για ο Πατηγαρ αναρχος εξουε
φυο Υιος αχρο ο ονωσ και το Πνευμα συυμορ
φον συνθρονον εκ Πατροος συνεκλαμψαν

Ἀντίφωνον Δ'

Ιδουδη τι καλον ητιτερον αλλητοκα
τοικεινα δελφους ααμαεν του ουτωγαρ Κυριος ε
πηγγειλατο ζωην αιωνιαν

Του ενδυματος αυτου οτακρινατου αγορ
κοσμων κελευει μη δεινφορ ντιζειν

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα
τι και νυν και α ει και εις τους αι ω ναστωναι ω
νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι ε νο ει δει αι τι ι α
παν τα ε χεται ει ρη νο βρα βευ τως Θε ος τς το γαρ
ε στι Πα τρι τε και Υι ω ο μο ου σι ον
κυ ρι ως

Τὸ Προκείμενον.

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να
ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε αν

Στίχος: Αἶνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Χ **Β** α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να
ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε αν

Στίχος: Κύριος λύει πεπεδημένους, Κύριος σοφοῖ τυφλοῦς, Κύριος ἀνορθοῖ κατερραγμένους, Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους, Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους.

Χ **Β** α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να

ο Θεος σου Σι^χων εις γενεαν και γενεαα
αν^ν αν^{δλ}

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-θ

Παα σα πνο η αι νε σα τωτον Κυ ρι ον^ε

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αι νε σα α τω πνο η η η^ζ πα σα τον

Κυ ρι ο ο ον^Δ

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν ΙΑ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ' 15-25).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν καὶ λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾶς με πλεῖον τούτων; Λέγει αὐτῷ· Ναί, Κύριε· σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Βόσκει τὰ ἄρνια μου. Λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾶς με; Λέγει αὐτῷ· Ναί, Κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου. Λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον· Σίμων Ἰωνᾶ, φιλεῖς με; Ἐλυπήθη ὁ Πέτρος, ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον, φιλεῖς με, καὶ εἶπεν

αὐτῷ· Κύριε, σὺ πάντα οἶδας, σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Βόσκει τὰ πρόβατά μου. Ἀμήν ἀμήν λέγω σοι, ὅτε ἦς νεώτερος, ἐζώννυες σεαυτὸν καὶ περιεπάτεις ὅπου ἤθελες· ὅταν δὲ γηράσῃς, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος σε ζώσει, καὶ οἶσει ὅπου οὐ θέλεις. Τοῦτο δὲ εἶπε σημαίνων ποίῳ θανάτῳ δοξάσει τὸν Θεόν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν λέγει αὐτῷ· Ἀκολουθεῖ μοι. Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος βλέπει τὸν μαθητὴν ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ στῆθος αὐτοῦ καὶ εἶπε· Κύριε, τίς ἐστὶν ὁ παραδιδούς σε; Τοῦτον ἰδὼν ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, οὗτος δὲ τί; λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Σὺ ἀκολουθεῖ μοι. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφούς ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει· καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει, ἀλλ' ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων καὶ γράψας ταῦτα, καὶ οἶδαμεν ὅτι ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἓν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα τα
 το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οι
 κτισμων σθ ε ξα λειψοντο α νο μη μα μθ
Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι

ας μὲ καὶ ἀπο τῆς ἀμαρτίας μὲ κα θάρισον

με

Οτι τὴν ἀνομιαν μὲ γωγινωσκω καὶ

ἡ ἀμαρτία μὲ νωπιον μὲ στιδιὰ παν

τος

Σοι μόνῃ ἡμαρτον καὶ τοπονηρον ε

νωπιον σε ποιήσῃ οπως ἀνδικαίω

θῆς ἐν τοῖς λόγοις σε καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι

σε

Ιδὲ γὰρ ἐν ἀνομιαῖς σου νεληφθῆν καὶ ἐν ἀ

μαρτίαις ἐκίσθησέ με ἡ μητηρ μὲ

Ιδοὺ γὰρ ἀληθειαν ἡγαπήσας τα α

δηλα καὶ τὰ κρυφία τῆς σοφίας σε δὲ λώσας

μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

χ ε

Ιδὲ ὅ ὅ ὅ ὅ ὅ ὅ γὰρ ἀληθῆ ἡ ἡ ἡ

θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα
και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο φι
ι ι α ας σϝ ϝ ϝ ε δη λω ω ω ω σα α α
α α ας μοι οι οι οι

Ὁ ἀ χορός.

Ε ις ποολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευκαν θη σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευφρο
συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πεινω με

να

Α πο σρε ψον το προ σω πον σϝ α πο των α
μαρ τι ων μϝ και πα σαστας α νο μι ας μϝ ε ξα λει

ψον

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε

ος και πνευμα εϑες εγ και νισον εν τοις εγκατοις

μδ

Μη αποριψης με απο τσ προσωπσ σσ και
το Πνευμα σσ το αγιον μη αντανελης απε

μδ

Αποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη
ριου σσ και πνευματι ηγεμονικωστηριξον

με

Διδαξω ανους τας οδσσ σσ και ασε
βεις επι σε επιστρεψσσι

Ρυσαι με εξ αιματων ο Θεος ο Θεος της
σωτηριιας μδ αγαλλιασεται η γλωσσα μδ την
δι και ο συνησσ

Κυριε ταχειλη μου ανοιξεις και το
στομα μδ αναγγειλει την αινεσιν σσ

Οτι ειη θελησασθσ ανεδωκα αν

ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σα

την Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρσ

σα λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

Τ ο τε α νοι σσιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σμο οσ χς και ε λε η σον με ο Θε ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε

η μον ^Δ ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων εγ κλη μα
των ^Δ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου

^Δ ε ξα λει ψον το α νο μη μα μ ^Δ

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φθ κα

θως προ ει πεν ^Δ ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος ^Δ

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος ^Δ Δι - θ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω

Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιστων Α πο στολων προ ε

σβει ει ει αις ^Δ ε ε ε ε λε ε η η η μον ^Δ ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη ^Δ των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των ^Δ

K αι νυν και α α ει ^Δ και εις τας αι ω νας των αι

 ω νων α α μη η ην ταις της Θε ο το κς πρε ε

 σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

 μω ω ν ε εγ κλη μα α α των

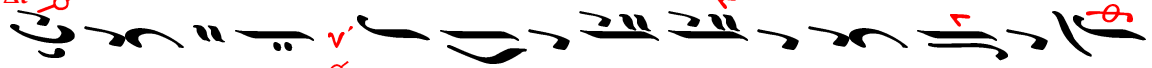
Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

 ε ξα λειψον το α νο ο ο

 μη μα α μ

A να στας ο Ι η σης α πο τς τα

α α α α φς κα α θω ω ως προ ο ει ει ει

πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι

ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο

 ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ). Ἐλέει καὶ
 οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ Κανόνες· ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τοῦ Μηναίου.

ᾠδὴ α΄. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ΄.

ᾠχος πλ. δ΄. Ὁ εἰρμός.

Ἄρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴ
 ῥάβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν· Ἰσραὴλ
 δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὴν παντοδύναμον Χριστοῦ θεότητα, πῶς μὴ θαυμάσωμεν! ἐκ μὲν παθῶν πᾶσι, τοῖς πιστοῖς ἀπάθειαν, καὶ ἀφθαρσίαν βλύζουσιν· ἐκ πλευρᾶς δὲ ἀγίας, πηγὴν ἀθάνατον στάζουσιν, καὶ ζωὴν ἐκ τάφου αἶδιον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς εὐπρεπῆς ταῖς γυναιξίν ὁ Ἄγγελος, νῦν ἐμπεφάνισται, καὶ τηλαυγῆ φέρων, τῆς ἐμφύτου σύμβολα, αὐλοῦ καθαρότητος, τῇ μορφῇ δὲ μηνύων, τὸ φέγγος τῆς ἀναστάσεως, κράζει· Ἐξηγέρθη ὁ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμείναςα, Θεοτόκε Παρθένε· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἀγίας.

Ὁδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἄσμα ἀναπέμφωμεν.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ξένον ὄντα πάσης ἀρετῆς, καὶ μακρυνθέντα πράξεσιν, ἀπὸ Θεοῦ ἀτόποις, οἰκείωσόν με τούτῳ, εὐχαῖς εὐπροσδέκτοις σου, Ξένη σεμνὴ Ὅσια, σοῦ τὸν ξένον βίον εὐφημοῦντα.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πῦρ σε ἀναφλέξαν νοητῶς, ὡς ὕλην εὐκατάπρηστον, τὴν κοσμικὴν ἀπάτην, καὶ σαρκικὸν μνηστῆρα, ἀρνήσασθαι ἔπεισε, γνώμη ἀνδρειοτάτη, καὶ Κυρίῳ ἀγνώως μνηστευθῆναι.

Δόξα.

Ξένην ἐννοήσασα ζωὴν, ἐν οὐρανοῖς τὴν μένουσαν, καὶ μὴ παρερχομένην, τὴν κλῆσιν ὡς τὴν προᾶξιν, ἡμείψω καὶ ἔδραμες, ἔλαφος ὡς διψῶσα, ἀθανάτου κατ' ἴχνος μνηστῆρος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἵμνοις τὴν πανάχραντον πιστοί, Μαρίαν εὐφημήσωμεν, τὴν Θεομήτορα, τὴν κεχαριτωμένην, τὴν σκέπην τὴν ἔνθεον, τὸν εὐδίων λιμένα, τὴν τῶν πάντων πιστῶν σωτηρίαν.

Ὁδὴ γ΄. Ὁ Ἀναστάσιμος.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ εἰρμός.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῆς Ἐκκλησίας στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλὴν σου, ἅγιος μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κατακριθέντα τὸν Ἀδάμ, τῇ γεύσει τῆς ἀμαρτίας, τῆς σαρκός σου τὸ σωτήριον πάθος, ἐδικαίωσε Χριστέ· αὐτὸς γὰρ οὐχ ὑπεύθυνος,

τῆ τοῦ θανάτου πείρα, πέφηνας ὁ ἀναμάρτητος.

Στίχ. Δόξα τῆ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῆς ἀναστάσεως τὸ φῶς, ἐξέλαμψε τοῖς ἐν σκότει, τοῦ θανάτου καὶ σκιᾶ καθημένοις, ὁ Θεός μου Ἰησοῦς, καὶ τῆ αὐτοῦ θεότητι, τὸν ἰσχυρὸν δεσμεύσας, τούτου τὰ σκεύη διήρπασε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῆ γαστρὶ Ἀμόλυντε· διὸ πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις ἀεὶ μακαρίζομεν.

Τῆς Ἀγίας. Ὡδὴ γ΄.

ᾠχος πλ. δ΄. Ὁ στερεώσας λόγῳ.

ᾠχος πλ. δ΄ Νη ς

The image shows musical notation for the hymn 'Ὁ στερεώσας λόγῳ'. It consists of four lines of text with musical notes above them. The first line starts with a large red 'Ο' and contains the text 'στε ρε ω σας λο ο γω ω τς ς ρα νς'. The second line contains 'και την γην ε πι υ δα α των ε δρα σας πολ λων'. The third line contains 'ρε ω σον με προς υ υ μνον της δο ξο λο γι ι'. The fourth line contains 'ας σς Κυ υ ρι ι ε'. There are various musical symbols like clefs, notes, and rests. A note in the third line is marked with a delta symbol (Δ). At the end of the fourth line, there is a note with a delta symbol and the text '(μέλος Σίμωνος Καρᾶ)'. The entire musical notation is enclosed in a red dashed border.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κατακρατήσας ἔρωσ ὁ θεϊκός, τῆς ἀγνῆς ψυχῆς σου, λήθην λαμβάνειν σε, τῶν τῆς ἀσκήσεως πόνων, ἔπεισε σεμνὴ καὶ τῆς φύσεως.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοῦ ἀθανάτου μνηστῆρος καλλοναῖς, ἡδομένη κάλλη σαρκὸς ἐμάρανας, καὶ ὠφθῆς ὠραιότατη, θεῖον πρὸς νυμφῶνα σκηνώσασα.

Δόξα.

Κεχρυσωμένας πτέρυγας ἀρετῶν, κτησαμένη ὕψος πρὸς οὐράνιον, ἐπέτασας μακαρία, ὡς περιστερὰ ἀδιάφθορος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἡ φωτεινὴ νεφέλη τοῦ νοητοῦ, καὶ φαιδροῦ Ἥλιου τοῦ ἀνατείλαντος, ἐκ τῆς γαστρὸς σου Παρθένε, φώτισον τὰς ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Τοῦ Μηναίου.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν δι' οἶκτον ὀφθέντα ἐπὶ τῆς γῆς, ἀγαπήσασα Λόγον Θεοῦ Πατρός, αὐτῷ ἠκολούθησας, ὡς νυμφίῳ πανόλβιε, καὶ φθαρτὸν νυμφίον, προθύμως κατέλιπες, καὶ ἐνεγκαμένην, καὶ πλοῦτον ἐπίκηρον· ὅθεν ἐπὶ ξένης, φερωνύμως βιοῦσα, τὰ πάθη ἐνέκρωσας, καὶ τῶν ζώντων ἀπειλήφας, κληρουχίαν θεόπνευστε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πειρασμοῖς πολυτρόποις περιπεσών, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὄρατῶν, τῷ σάλῳ συνέχομαι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου· καὶ ὡς θερμῇ ἀντιλήψει, καὶ σκέπη μου ἄχραντε, τῷ λιμένι προστρέχω, τῆς σῆς ἀγαθότητος· ὅθεν Παναγία, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἀσπόρως ἰκέτευε, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου, τῶν ἀπαύστως ὑμνούντων σε, Θεοτόκε πανάχραντε, πρεσβεύουσα αὐτῷ ἐκτενῶς, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἀξίως, τὸν πανάγιον τόκον σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ἐξαναστάς τοῦ μνήματος, τοὺς τεθνεώτας ἠγειρας, καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνέστησας· καὶ ἡ Εὐα χορεύει, ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει, καὶ κόσμου τὰ πέρατα πανηγυρίζουσι, * τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.

Τὰ τοῦ ἄδου σκυλεύσας βασιλεία, καὶ νεκροὺς ἀναστήσας Μακρόθυμε, γυναιξὶ Μυροφόροις συνήντησας, ἀντὶ λύπης χαρὰν κομισάμενος· καὶ Ἀποστόλοις σου ἐμήνυσας, τὰ τῆς νίκης σύμβολα, Σωτήρ μου ζωοδότα, καὶ τὴν κτίσιν ἐφώτισας Φιλάνθρωπε· διὰ τοῦτο καὶ κόσμος συγχαίρει, * τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς Ἁγίας Μητρὸς ἡμῶν Ἐένης, καὶ τῶν δύο αὐτῆς θεραπαινίδων.

Στίχ. Ἀποξενοῦται τοῦδε τοῦ βίου Ἐένη,

Οὐ ζῶσα καὶ πρίν, ὡς ἀληθῶς ἦν ξένη.

Θνήσκουσιν ἄμφω τῆς Ἐένης αἱ δουλίδες,

Οὐ τῶν ἐκείνης ἀρετῶν οὔσαι ξένοι.

Εἰκάδι οὐρανοῦ εἰς ξενίην Ξένη ἦλθε τετάρτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Παύλου, Παυσιρίου καὶ Θεοδοτίωνος, τῶν ἀυταδέλφων.

Στίχ. Παυσίριον καὶ Παῦλον ἄμφω συγγόνους,
Ποτάμιος ῥοῦς καὶ συνάθλους δεικνύει.

Ἴδου τράχηλος ἐλθέτω δὴ τὸ ξίφος,
Θεὸν ποθῶν ἔκραζε Θεοδοτίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βαβύλα, τοῦ ἐν Σικελίᾳ, καὶ Τιμοθέου καὶ Ἀγαπίου, τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

Στίχ. Πρὶν Βαβύλας ἤθλησε κατὰ δαιμόνων,
Ἦθλησε λοιπὸν καὶ διὰ τῶν αἱμάτων.

Τὸν Ἀγάπιον συνάμα Τιμοθέω
Σαφῶς μιμητὰς οἶδα τοῦ διδασκάλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μακεδονίου τοῦ ἐν Συρίᾳ. (†430)

Στίχ. Μονῶν ἀπειρῶν πατρικῆς σῆς οἰκίας,
Μακεδόνιος Χριστὲ λαμβάνει μίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίου τοῦ Πέρσου ἐκ Περσίας εἰς Παλαιστίνην. (631)

Στίχ. Στεφθεῖς Ἀναστάσιε τῶν ἄθλων χάριν,
Παρέσχες ἡμῖν λειψάνων σῶν τὴν χάριν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἑρμογένους καὶ Μηνᾶ (ἢ Μάμαντος).

Στίχ. Ἑρμογένης, Μηνᾶς τε, τοῦ Χριστοῦ φίλοι,
Θανεῖν δι' αὐτὸν οὐδόλως ἐδειλίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φίλωνος, Ἐπισκόπου γενομένου Καρπασίας τῆς Κύπρου. (†430).

Στίχ. Φῦλον βροτῶν προσῆξε τῷ Χριστῷ Φίλων,
ἅτε πρὸς αὐτοῦ προσλαβὼν θεῖαν Χάριν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Θεοπρόβου, Ἐπισκόπου Καρπασίας.

Στίχ. Προβὰς ἀρετῶν Θεόπροβος εἰς ὕψος,
Θεῷ παρέστη ληψόμενος τὰ γέρα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φιλίππου (ἢ Φιλιπποῦ) τοῦ πρεσβυτέρου.

Στίχ. Καθὼς περ ἵπποις τοῖς πόνοις κεχρημένος,
Χαίρων ἀνέπτῃ Φιλιππικὸς πρὸς πόλον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βαρσίμου, καὶ τῶν δύο αὐτοῦ ἀδελφῶν.

Στίχ. Τοὺς τρεῖς ἀδελφοὺς θεῖος εἶς συσχὼν πόθος,
Θεῖον ποθεῖν ἔπειθεν ἐκ ξίφους τέλος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Ἑλλάδιος ὁ Κομενταρήσιος ξίφει

τελειοῦται.

Στίχ. Ὑπὸ ξίφος θεῖς Ἑλλάδιος ἀυχένα.

Ἑλληνικῆς ἔπαρσιν ἤσχυνε πλάνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Ζωσιμᾶς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. (Γ' αἰ.)

Στίχ. Τίς τοὺς μακροῦς σου Ζωσιμᾶ φράσει πόνους;

Καὶ τίς θανόντος τῶν πόνων σου τὰ στέφη;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νεοφύτου τοῦ Ἐγκλείστου, τοῦ ἐν Κύπρῳ ἀσκήσαντος.

Στίχ. Ἔχει σε τύμβος, ἀλλὰ μέχρι σαρκίου,

Καύχημα πέλεις Ἐγκλείστρα σῆ φοιτῶσι.

Ῥετο ἐχθρὸς βαλεῖν σε καιρίως λίθῳ,

Χριστὸς δὲ ζωῆς ἢ πέτρα σῶζει, Πάτερ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ἁγίας ἐνδόξου Ὁσιομάρτυρος Χρυσοπλόκης.

Στίχ. Χρυσοῦν πλέξασα ἰδρώτων καὶ αἱμάτων,

Στέφανον αὐτὸν φορεῖ ἡ Χρυσοπλόκη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου μάρτυρος Ἰωάννου τοῦ Καζάν.

Στίχ. Χριστοῦ ἀγάπη στερόδῳς ἐρηρυσμένος,

Ἰωάννης ἤλεγξεν πλάνην τῆς Ἄγαρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Γεράσιμος, Ἐπίσκοπος Πέρμ, ὁ ἱεραπόστολος, τῷ ὠμοφορίῳ πνιγείς, μαρτυρικῶς τελειοῦται, ἐν ἔτει ,αυλζ' (1437).

Στίχ. Πνιγείς ὁ Γεράσιμος ὠμοφορίῳ,

Τῆς οὐρανοῦ μετέχει λειτουργίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ξένης τῆς Ῥωσίδος, τῆς διὰ Χριστὸν σαλῆς. (†1801)

Στίχ. Ξένον βίον ζήσασα ἐν κόσμῳ Ξένη,

Ξένων δωρεῶν παρὰ Θεοῦ μετέσχες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησιν ποιούμεθα τῶν ἐγκαινίων τοῦ Ἁγίου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, πλησίον τοῦ Ταύρου.

Στίχ. Ἐμή σε γλῶσσα κήρυξ πῶς ἂν αἰνέση,

Ὅν γλῶσσα Χριστοῦ γηγενῶν μείζω λέγει;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τὰ Ἐγκαίνια τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ζαχαρίου ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὃν ἀνήγειρεν ἡ Ὁσία Δομνίκη.

Ἔτι δὲ καὶ Ἐγκαίνια τοῦ Ναοῦ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας ἐν Θεσσαλονίκῃ.

*

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Σύναξις τῶν Ἁγίων τῆς ἐν τῷ Ἄθῳ ἱερᾶς μονῆς τοῦ Φιλοθέου, ἧτοι· Φιλοθέου ὀσίου, πρωτίστου δομήτορος τῆς ἱερᾶς ταύτης ἐπωνύμου αὐτοῦ μονῆς· Θεοδοσίου ἡγουμένου ταύτης καὶ μητροπολίτου Τραπεζοῦντος· Διονυσίου καὶ Συμεῶν ἡγησάντων αὐτῆς· Δομετίου τοῦ ἡσυχαστοῦ καὶ σημειοφόρου·

Δαμιανοῦ, μαθητοῦ αὐτοῦ καὶ Ὁσιομάρτυρος· καὶ Κοσμᾶ τοῦ Ἰσαποστόλου καὶ Ἱερομάρτυρος, ἐφόρων καὶ προστατῶν αὐτῆς.

Στίχ. Εἰς τὸν Ὅσιον Φιλόθεον.

Φιλῶν Θεὸν σὺ Φιλόθεε τρισμάκαρ,
Θεοῦ προσώπῳ νῦν παρίστασαι ἄνω.

Ὁ Φιλόθεος Θεὸν φιλήσας ἄγαν,
Αὐτοῦ πρὸς δόξαν ἤγειρε Μονὴν ἁγίαν.

Εἰς τὸν Ὅσιον Θεοδόσιον.

Θεοῦ δόσις πέφυκας καὶ ἀρχιθύτης,
Θεοδόσιε Τραπεζοῦντος τὸ κλέος.

Εἰς τὸν Ὅσιον Διονύσιον.

Καταλιπὼν πᾶν Διονύσιε λόγῳ,
ἤρθης πρὸς πλάτος οὐρανίων θαλάμων.

Εἰς τὸν Ὅσιον Συμεῶν.

Ποσὶ τεοῖς ἔβανες, ἐμβαδῶν δίχα,
τὸ γῆς πρόσωπον, παρ' ὅλον σου τὸν βίον.

Εἰς τὸν Ὁσιομάρτυρα Δαμιανόν.

Γέρα πρόπτουσι Δαμιανῶ τῷ νέῳ,
τῷ τοῖς γέρασι, τῶν παλαιῶν στεφθέντα.

Εἰς τὸν Ὅσιον Δομέτιον.

Δομέτιος κάλλιστον ἤρατο κλέος,
ἐκ τῆς ἄνωθεν ἀγλαῆς εὐκοσμίας.

Εἰς τὸν Ἱερομάρτυρα Κοσμᾶν.

Κλέος ἤρατο Κοσμᾶς ὁ ἀθλοθέτης,
Ἰσαπόστολον βίον ὡς διανύσας.

Εἰκάδι Τετάρτη τε θυηπόλοι ἐνθεν ἀεῖρον.
Ἑπτάρημος χορεία τῶν Μαρτύρων καὶ Ὁσίων,
Σύμβολον τῆς ἐβδομάδος
καὶ τῶν τῆς ἐκκλησίας θείων μυστηρίων.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑπαπαντῆς.

(Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 15ης Ἰανουαρίου
μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς).

Ἦχος Γα ϕ

ὠδὴ α'

X ερ σον α βυ σσο το κον πε δον η λι ος ε πε
Πα πο λευ σε πο τε Γα ω σει τειχος γαρ ε πα γη ε κα
Πα τε ρω θεν υ δωρ Γα λα ω πε ζο πο ντο πο ρου

ντι και θεαρεζωως μελλοντι ασωμεντω Κυ
 ρι ιω ενδοξωσγαρ δεδοξαασαι

ὠδὴ γ'

Τοστερεεωματα των επι σοι
 πεποιθοοτωνστερεωσον Κυριετην εκ
 κλησιανηνεκτησωτωτιμιιωσου
 αιαιματι

ὠδὴ δ'

Εκαλυψενουρανς ηαρετησΧριστε
 τηςκιβωτουγαρπροελθωνταγιασμα
 τοςσ τηςαφθοραΜητροσεντωναω
 τηςδοξηςσωφθησωςβρεεφοσαγκαλοφο
 ρεμεενοςκαιεπληρωθηταπαντατηςσηςαι
 νεεσεως

ὠδὴ ε'

ΩςειδενΗσαιασυμβολικωςεν

θρονω επηρμενω θεον υπαγγελων δοξης
 δορυφοορμε ενον ωταλασεβοοαε
 γω προγαρ ειδον σωμα τσμενον θεον φω
 τος αανεσπερσ και ειρηνηνης δεσποοζοο
 ντα

ὠδὴ ς'

Εβοησε εεσοι ιδων οπρεεεσ
 βυς τοις οφθαλμοις τω σωτηριον ολα
 οισ επεση εκθεου Χρισε συθεος μσ

ὠδὴ ζ'

Σε τονεν πυριδροσισαν τα παιδαςθεολο
 γησαντας και Παρθενωακηρατωενοικη
 σαντα θεον λογον υμνσμεν ευσε
 βως μελωδσεντες ευλογητος οθεος
 οτων πατερωνημων

ὠδὴ ἡ'

Αἰ νθ μεν ευ λο γθ μεν προ σκυ νθ μεν τον Κυ
ρι ον υ μνην τες και υ περ υ ψην τες αυ τον εις τες
αι ω ω νας

Α στε κτω πυ ρι ι ε νω θε ντες οι θε
ο σε βει α προ ε στω τες νε α νι αι τη
φλο γι δε μη λω βη θεν τες θει ον υμ νο ον ε
με ελ πον ευ λο γει τε παν τα α τα ερ γα Κυ ρι ι
ου τον Κυ ρι ο ο ο ον

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ Ὠδὴ τῆς Θεοτοκοῦ

1

Με γα λυ νει η ψυ χη μθ τον Κυ ρι ον και
η γαλ λι α σε το πνευ μα μθ ε πι τω Θε ω ω
τω σω ω τη ρι ι μθ

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρθ βι μ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τω σ των Σε ρα φει μ την α δι α

φθο ο ο ρως ^{Πα} Θε ον Λο γον τε κς ^{Γα} σαν ^π την ον
τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν ^ζ

2

^χ Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν
της δσ λησαυ τς ^π ι δου γαρ α πο τς νυνμα κα
ρι ^χ ου σι με πα σαι αι γε νε αι ^π

^M Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς ^{Γα} βιμ ^π και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^π την α δι α
φθο ο ο ρως ^{Πα} Θε ον Λο γον τε κς ^{Γα} σαν ^π την ον
τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν ^ζ

3

^χ Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ
να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τς ^π και το
ε λε ος αυ τς εις γε νε ^χ αν και γε νε αν τοις φο
βς ^π 8 με νοις αυ τον ^π

^M Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς ^{Γα} βιμ ^π και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ο ο ρως Θε ον Λο γον τε κς σαν την ον
τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

4

Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ
του δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νης δι α νοι
οι α καρ δι ας αυ των

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ο ο ρως Θε ον Λο γον τε κς σαν την ον
τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

5

Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω
σε τα πει νης πει νων τας ε νε πλη σεν α γα θων
και πλσ των τας ε ξα πε στειλε κε νης

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
 φθο ο ο ρως Θε ον Λο γον τε κς σαν την ον
 τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

6

Α ντε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τς μνη
 σθη ναι ε λε ρς κα θως ε λα λη σε προς τς πα
 τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπε ρμα τι αυ τς
 ε ως αι ω ω νος

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
 φθο ο ο ρως Θε ον Λο γον τε κς σαν την ον
 τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

ὠδὴ θ'

Η ε ο το κε η η ε ελ πι ι ις πα αν
 των των χρι στι α α νω σκε πε φρ ρει
 φυ υ λα ατ τε ε ε τς ρς ελ πι ζον τα

ας ει εις σε

Ε ν νο ο μω σκι α και γραμμα τι τυ

υ υ πον κα τι δω μεν οι πι ι σοι παν αρ σεν το

την μη τρανδι α νοι γον α γι ον θε ω δι ο πρω

το το κον Λο γον Πα τρος α ναρ χη γι ον

πρω το το κη μενον Μη τρι α πει ρανδρω με γα

λυ νο με ε ε εν

Η ε ο το ο ο κε η η η η η η

ε ελ πι ι ι ι ι ις παν των τω ω

ω ω ων Χρι στι ι ι ι α α νω ω ω ων

σκε πε φρω ς ς ς ς ρει φυ υ υ υ

υ υ λα ατ τε ε ε ε ε ε τς ςς ελ

πι ι ι ι ι ζο ντα α α ας εις σε

Ε ν νο ο μω σκι α α και γρα α αμ μα

τι ι ι ι τυ υ υ πονκα τι ι ι δω ω μεν οι οι οι

πι ι ι ςοι πα αν αρ σεν το την μη τρα αν δι
 α νοι οι οι οι γο ο ον α α γι ι ο ο ον Θε ε
 ε ω δι ο ο πρω το ο ο ο το κον
 Λο ο ο ο γον Πα τρος α να α α αρ χη Γι υι
 υι ο ο ον πρω το ο ο το κη με νον Μη η
 η τρι ι ι α πει ει ει ρα α α α αν δρω
 ω με γα λυ υ υ υ υ υ νο ο ο
 με ε ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)
A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος ημων
 υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ
 σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ
 τω

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον ΙΑ'.

Ἦχος Δι-θ

Με τα την θει ει αν ε ε γερ σιν τρις τω

Πε τρω ω φι λει εις με πυ θο με νο ος ο Κυ υ

ρι ος των ι ι δι ω ων προ βα α των προ βαλ λε

ται ποι με να αρ χην ος ι δων ο ον η γα α πα

ο Ι η σ ς ε πο ο με νον η ρε

το το ον Δε σπο ο την ς τος δε τι ι ι ι ι

ε αν θε λω ε φη σεν με ε νειν τ ς τον

ε ως και αι πα α λιν ε ερ χο μαι τι προς σε

φι ι λε Πε ε τρε

Ωφο βε ρο ον μυ στη η ρι ον ω πα

ρα δο ο ξον θα αυ μα δι α θα να α τ ς

θα α να τος παν τε ε λως η η φα νι ι σθη τις ον

μη α α νυ μνη η σει σ ς και τις μη προ ο σκυνη η

σει σὸ^ε την Α α να στα α σιν Λο ο γε και την α
 γνω ω ω ω ως^ε εν σαρ κι τε κσ σαν σε Θε ε ο
 το ο κον^ε ης ταις πρε σβει αις α α παντας^ε λυ
 τρωσαι τη ης γε ε ε νης^ε

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Π^{Νη} α σα πνο ο η αι νε σα τω τον Κυ υ υ υ
 ρι ι ι ι ον^ε αι νει ει τε^ε το ον Κυ ρι ι ον εκ
 τω ω ω ω ων ου ρα α νων^ε αι αι νει ει ει τε α αυ
 τον εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρε πει υ μνος τω ω^{Νη}
 ω ω Θε ε ε ε ω^ε

Α^{Νη} ι νει ει ει τε α αυ τον πα α α αντες οι Αγ
 γε λοι οι οι οι α α αυ του^ε αι νει ει ει τε α
 αυ τον πα α σαι αι δυ να α α αμεις α α αυ του
 ου σοι πρε πει υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ε ω^ε

Χ Του ποιησαι εν αυτοις κριμα εγγραπτον^ε δο ξα αυ τη ε

σται πα α σι τοις ο σι οις αυ τ^υ τ^δ

K υ υ ρι ε ει και κρι τη ρι ι ω πα ρε

εστης υ πο Πι λα του κρι νο μενος^υ αλλ ουκ α πε λει

φθης του θρο ο ο νου τω Πα τρι συ γκα α θε ζο με

νος^υ και α να στας εκ νε κρων τον κο σμον η λευ

θε ρω σας εκ της δου λει αστου αλ λο τρι ι ι ου ως

οι κτιριμων και φι λα ανθρωω πος^υ

^χ Αινείτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ^υ αι νει τε αυ τον

εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ως αυ τ^υ τ^δ

K υ υ ρι ε ει και ως θνη το ον εν μνη μει

ει ω Ι ου δαι οι σε ε κα τε θεν το^υ αλλ ως βα σι

λε α υ πνου ου ουν τα στρα τι ω ται σε ε ε φυλατ

τον^υ και ως ζω η ης θη σαυ ρον σφρα γι δι εσφρα γι

σαν το^ε αλ λα α νε στης και πα ρε ε σχες^υ α φθαο

σι ανται ψυ χαι αις η η μων^υ

^χ Αινείτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ^υ αι νει τε αυ

τον κα τα το πληθοσθησμε γαλω συ νησαυ τσ

Kυ υ ρι ε ο ο πλον κα τα του δι α βο

ο ο λου τον Σταυ ρον σου η η μιν δε δω κας φριττει ει

γαρ και τρε ε ε μει μη φερων κα θο ραν αυ του ου την δυ

να μιν ο τι νε κρου ους α νι στα και θα να τον κα

τηρ γη σε δι α του το προ σκυ νου ου μεν την τα φην

σου και την ε ε γε ερ σιν

Αινειτε αυτον εν ηχω σάλπιγγος αι νει τε αυ τον εν ψαλ

τη ρι ω και κι θα ρα

Oαγ γε λος σου Κυ ρι ε ο την α να στα

σιν κη ρυ υ ξας τους μεν φυ λακας ε φο βη σε τα δε

γυ ναι α ε φω ω νη σε λε γων τι ζη τει ει τε τον

ζων τα με τα των νε κρων α νε στη η Θε ος ων και τη

οι κου με ε νη ζω η ην ε δω ρη η σα α το

Αινειτε αυτον εν τυμπάνω και χορω αι νει τε αυ τον

εν χορ δαιαις και ορ γα νω

Ε παθες διὰ Σταυροῦ ὁ ἀπαθής τῆ Θεοῦ τη
τι τὰ φην κατέδεξω τριῆμερον ἵνα ἡ μᾶς ἐ
λευθέρωσῃς ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ καὶ ἀ
θανάτισας ζῶ ὁ ποιήσῃς ἡ μᾶς Χριστέ ἔο Θε
ὸς διὰ τῆς ἀναστάσεως σου φιλανθρώω
πε

Χ Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ πασαπνοῆαι νεσαα τωω

τον Κυριον

Προσκυνώ καὶ δοξάζω καὶ ἀνυμνῶ
Χριστέ τὴν σὴν ἐκταφοῦ ἀνάστασιν διῆς ἡ λευ
θέρωσας ἡ μᾶς ἐκ τῶν τοῦ Ἀδου ἀλυτῶν δε
σμῶν καὶ ἐδώρησω τῶ κοσμῶως Θεὸς ζῶ ἡν
αιωνιον καὶ τομεγαεελεεος

Χ Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεῖρ σου
μη ἐπι

λαθη των πενητων σε εις τελος

Tο ζωοδοχόν σου μνημαφρουρουντες παρα
νομοι^ε συντηκουστωδι^χ ι ι α εσφραγιισαν το
του το^υ σου δε^υ ως αθανατος Θεος και παν το δυ
νααμος^ο ανεστηστρι η η με ερος^υ

^χ Εξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου
διηγη

σομαι^χ πααντα τα^υ αθανασια^υ σα^υ σ^υ

Πορευθεντος σου εν πυλαις Αδου Κυριε και
ταυτας συντριψαντος ο αιχμαλωτος ουτως εβο
α^υ τις^υ εστιν ου ουτος ο τι ουκαταδικαζεται εν
τοις κατωτατοις της γης^υ αλλα και ως σκηνην κα
τελυσε του θανατου το δε εσμωτηριον^υ εδε
ξα μην αυτον ως θνητον και τρεμω ως Θεον
παν το δυναμεσωτηρ ελεησον ημας^υ

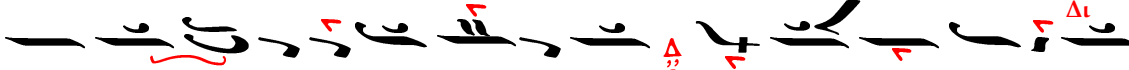
Δόξα. Ἐωθινὸν ΙΑ΄.

Ἦχος πλ. Νη ς

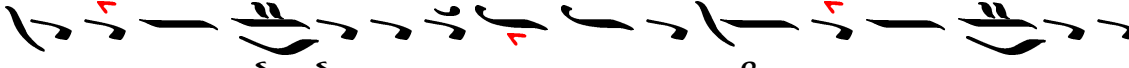
Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω

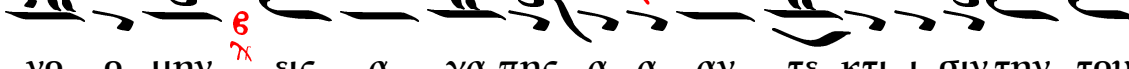

 Πνε ε ε ευ μα α α α τι ^ν

Φ ^{Δι}

 α νε ρω ω ων σε ε α α αυ τον ^{Νη} ^Δ τοις μα

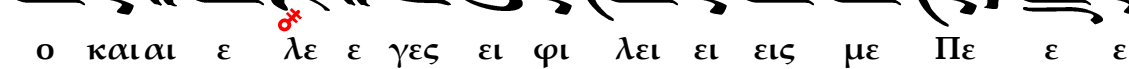

 θη ται αι αι αις σου Σω ω τηρ ^Δ με τα α α α την

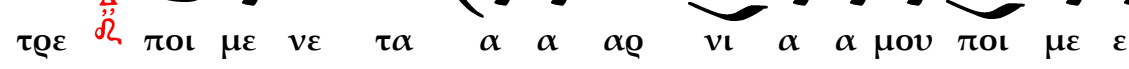

 α να α α α α α στα α α α σιν ^{Νη} ^Δ Σι μω

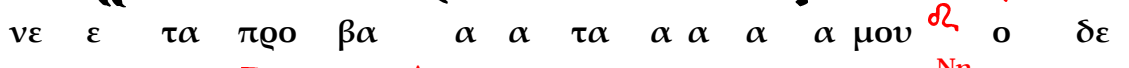

 νι ι ι δε δω ω κας την των προ βα α α α τω ων

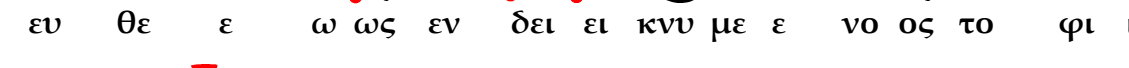

 νο ο μην ^β ^γ εις α γα πης α α αν τε κτι ι σιν την του

 ποι με νειν φρο ντι ι ι δα α αι αι αι των ^ν δι

 ο και αι ε λε ε γες ει φι λει ει εις με Πε ε ε

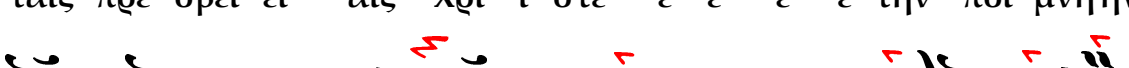

 τρε ^{Νη} ^Δ ποι με νε τα α α αρ νι α α μου ποι με ε

 νε ε τα προ βα α α τα α α α α μου ^ν ^Δ ο δε

 ευ θε ε ω ως εν δει ει κνυ με ε νο ος το φι ι

 ι λο ο ο ο οσ το ορ γο ον πε ρι του αλ λου μα

 θη η του ε πυν θα α α α νε ε ε ε το ^ν ω ων

 ταις προ σβει ει αις Χρι ι στε ε ε ε ε την ποι μνηην

 Σου ^Δ ^Δ δι α φυ υ υ υ υ υ υ λα α δι ι α

 φυ υ λα α α τε ^Δ ^Δ εκ λυ υ υ υ κω ων ^{Νη} ^Δ λυ

μαι νο με ε ε ε ε ε νω ω ω ω ω ν αυ τη
η η ην

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-θ

Υπερ ευ λο γη με ε νη υ παρχεις Θε ο
το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τσ εκ σθ
σαρκω θε εν τος ο α δησηχ μα λω τι ζαι ο Α
δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε εκρω
ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι
ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
σος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
ο ξα σοι

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Νη ς

Δ ο ο ξα σοι τω δει ξα ντι το φως δο ξα εν υ

ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η η νη εν αν

θρωποις εν δο κι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου

μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι

α την με γα α λην σου δο ξαν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε

Πα τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες

Ι η σου Χριστε και Α γι ον Πνευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν

του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ

τι ι αστου κο σμου

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ

δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μο νος

Κυ ρι ος Ι η σους Χριστος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος

α μη ην ^v_{δλ}

Κ α θ ε κ α α σ τ η ν η μ ε ρ α ν ε υ λ ο γ η σ ω σ ε ^Δ_{δλ} και

αι ν ε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να ^Δ_{δλ} και

εις τον αι ω να του αι ω νος ^v_{δλ}

Κ α τα ξι ω σ ο ν Κυ ρι ε εν τη η με ρ α τα

αυ τη α να μα ρ τη του σ φυ λα χ θ η ν αι η μα ας ^v_{δλ}

Ε υ λ ο γ η τ ο σ ει Κυ ρι ε ο Θε ο σ των πα

τε ε ρ ω ν η μ ω ν ^Δ_{δλ} και αι νε τον και δε δο ξ α σ με ε ν ο ν

το ο νο μα α σου εις του σ αι ω να σ α μη ην ^v_{δλ}

Γ ε ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ο σ σου ε φ η

μα σ κα θα πε ρ η λ πι σα α με ν ε πι σε ε ^v_{δλ}

Ε υ λ ο γ η τ ο σ ει ει Κυ ρι ι ι ε ^Δ_{δλ} δι δ α ξ ο μ ε

τα δι και ω μα τα σου ^v_{δλ} (τρεις)

Κ ρι ε κα τα φυ γ η ε γεν ν η η θ η σ η μιν εν γε

νε α και γε νε α ^Δ_{δλ} ε γ ω ει πα Κυ ρι ι ε ε λε

η σο ο ν με ^Δ_{δλ} ι α σ αι τη ν ψυ χ η η ν μου ο τι η μα ρ τον

σοι ^ν_δ

Κυριε προς σε κατεφυγον διδαξο ον με

του ποιειν το θελημα σου οτι συ ει ο θε

οσμου ^ν_δ

Οτι παρα σοι πηγη ζωης εν τω φωτι

σου οψομεθα φως ^ν_δ

Παρατειει ενον το ελεος σου τοις γινω

σκουσι σε ^ν_δ

Αγιος ο θεος Αγιος Ισχυρος Αγι

ος αθανατος ελεησον ημας ^ν_δ (τρεις)

Δοξα Πατρι και Υιω ^Δ_δ και αγιω Πνευμα

τι ^ν_δ

Και νυν και ει και εις τους αιωνας των αιωνων

αμηην ^ν_δ

Αγιος αθανατος ελεησον ημας ^ν_δ

Ἀσματικὸν. ^ν_δ

A α α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος ^Δ _{δλ} A
 α α γι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος ^Δ _{δλ} A γι ι ος A
 α θα α α α α να α α α α τος ε λε ε ε ε
 ε η σο ο ο ο ο ον η η μα α α α α α ας ^ν _{δλ}

Ἦχος ^Δ _{δλ} Νη ρ

A να στα ας εκ τῶ μνη ματος και τα δε σμα δι
 α ρρη ξας τῶ α δῶ ^Δ _{δλ} ε λυ σας το κα τα κρι μα τῶ
 θα να τῶ Κυ ρι ε ^β _{γλ} παν τας εκ των πα γι ι δων τῶ εχ
 θῶ ρυ σα με νος ^ν _{δλ} εμ φα νι σας σε αυ τον τοις A
 πο στο λοις σῶ ε ξα πε στει λας αυ τῶς ε πι ι το κη ρυ
 μα ^ν _{δλ} και δι αυ των την ει ρη η νην πα ρε εσ χες τη οι
 κῶ με νη ^Δ _{δλ} μο νε πο λυ ε λε ε ε ε ε ^ν _{δλ}

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος ^Δ _{δλ} Νη ρ

Kυ ρι ε Ε λε ε η σον ^ν _{δλ}
Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^β _{γλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοιμάσασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. δ΄. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβειαισ τῆς Θεοτοοκου Σωτηρ σω
σον ἡμασ

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σωσον ἡμασ Υἱεε Θεου οανα
σας εκ νεκρων ψαλλον τασσοι αλλη λυ ρι α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σωσον ἡμασ Υἱεε Θεου οανα
σας εκ νεκρων ψαλλον τασσοι αλλη λυ ρι α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σωσον ἡμασ Υἱεε Θεου οανα
σας εκ νεκρων ψαλλον τασσοι αλλη λυ ρι α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σωσον ἡμασ Υἱεε Θεου οανα
σας εκ νεκρων ψαλλον τασσοι αλλη λυ ρι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Και νυν και α ει καιεις τς αι ω ναςτων αι ω

νων α μην

ΟΜο νο γε νης Υι ος και Λο γος τθ Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι

εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ

θε νθ Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας

σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να

τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α

α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και

τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος πλ' Β Γα ρ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ε ξ υ ψ ο υ σ κ α τ η λ θ ε σ ο ο Ε υ σ π λ α γ χ ν ο σ τ α φ η ν
κ α τ ε δ ε ξ ω τ ρ ι ι η μ ε ε ρ ο ν ι ν α η μ α σ ε λ ε υ
θ ε ρ ω σ η σ τ ω ν π α θ ω ν η ζ ω η κ α ι η α ν α σ τ α σ ι σ η
μ ω ν Κ υ ρ ι ε ε δ ο ξ α α σ ο ι

τὸ τέλος: Κ υ ρ ι ε δ ο ξ α σ ο ι ο ι ο ι

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

ᾠχος Δι-θ

Δ ε ε υ τ ε π ρ ο σ κ υ ν η σ ω μ ε ν και π ρ ο σ π ε ε σ ω ω
μ ε ν Χ ρ ι σ τ ω ω ω ω σω σ ο ν η μ α α σ Υ ι ε ε
Θ ε ο υ ο α ν α σ τ α α α α σ εκ νε κ ρ ω ω ω
ων

ὁ β' χορός:

Ψ α λ λ ο ν τ α σ σ ο ι α λ λ η λ θ ς ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(φάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

ᾠχος πδ Γα ρ

Ε ξ υ ψ ο υ σ κ α τ η λ θ ε σ ο ο Ε υ σ π λ α γ χ ν ο σ τ α φ η ν

κα τε δε ξω τρι ι η με ε ρον ι να η μας ε λευ
 θε ρω σης των πα θων η ζω η και η α να στασις η
 μων Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

ᾠχος Γα ρ

A γι οι Α να ρ γυ ροι και αι θα αυ μα του ρ
 γοι ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η
 μων δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο
 τε η μιν

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς.

(Ψάλλεται ἀπὸ ἐξ Ἰανουαρίου ἕως τῆς ἀποδόσεως
 τῆς ἑορτῆς πλὴν τῆς ἀΨεβρουαρίου).

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλεΐτουργον)

ᾠχος Πα φ

O μη τραν παρθε νι κην α γι α σαστω το κω
 σου και χει ρας του Συ με ων ευ λο γη η σαςως ε πρε
 πε προ φθασας και νυν ε σω σας η μας Χρι στε ε ο θε
 ος αλλ' ει ρη η νευ σον εν πο λε μοις το ο πο
 λι τευ μα και κρα ται αι ω σον βα σι λει σους η γα πη

σας ^Δο μο νοσφι λα αν θρωω πο ο ο ος

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A α γι^ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι^ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι^ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι

ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστωναι ω

νων α μην

A α γι^ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος

ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς ΛΑ΄ ἐβδομάδος ἐπιστολῶν.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλουῖα τοῦ ἤχου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος πλ. δ΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Ψαλμὸς οε΄).

Εὐξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος πλ. δ΄ Νη ς

Εὐξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ

ἡμῶν

Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός ἐν τῷ Ἰσραὴλ

μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ

Εὐξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ

ἡμῶν

Ἐγεννήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ καὶ τὸ κατοικη

τήριον αὐτῶν ἐν Σιών

Εὐξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ

ἡμῶν

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Τιμόθεον Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

(Α΄ Τιμ. α΄ 15-17).

Τέκνον Τιμόθεε, πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος, ὅτι Χριστὸς Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ἀμαρτωλοὺς σῶσαι, ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ· ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἠλεήθην, ἵνα ἐν ἐμοὶ πρῶτω ἐνδείξηται Ἰησοῦς Χριστὸς τὴν πᾶσαν μακροθυμίαν, πρὸς ὑποτύπωσιν τῶν μελλόντων πιστεύειν ἐπ' αὐτῷ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Τῷ δὲ βασιλεῖ τῶν αἰώνων, ἀφθάρτῳ, ἀοράτῳ, μόνῳ σοφῷ Θεῷ, τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Ἀλληλουῖα (γ'). Ἦχος πλ. δ'. (Ψαλμὸς δ').

Ἦχος πλ. δ' Νη ς

A λλη λϝ ϝ ἰ ἰ α ^δ A α α α α λλη

λϝ ϝ ϝ ϝ ἰ ἰ ἰ ἰ α ^δ A λλη λϝ ϝ ϝ

ϝ ϝ ϝ ϝ ἰ ἰ A λλη λϝ ϝ ἰ ἰ α ^δ

Χ Δευ τε α γαλ λι α σω με θα τω Κυ ρι ω ^β ^γ

α λα λα ξω μεν τω Θε ω ^χ τω σω τη η η η

ρι η η η μων ^δ

A λλη λϝ ϝ ἰ ἰ α ^δ A α α α α λλη

λϝ ϝ ϝ ϝ ἰ ἰ ἰ ἰ α ^δ A λλη λϝ ϝ ϝ

ϝ ϝ ϝ ϝ ἰ ἰ A λλη λϝ ϝ ἰ ἰ α ^δ

Χ Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ τϝ ^β ^γ εν ε ξο

μο λο γη σει και εν ψαλ μοις α λα λα α ξω ω
 μεν α αυ τω

A λλη λ ς ι ι α A α α α λλη
 λ ς ς ς ι ι ι ι α A λλη λ ς ς
 ς ς ς ς ι ι A λλη λ ς ι ι α α α α
 α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς ΙΔ' Λουκᾶ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (ιη' 35-43).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐγένετο ἐν τῷ ἐγγίξειν τὸν Ἰησοῦν εἰς Ἱεριχῶ τυφλός τις ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν. Ἀκούσας δὲ ὄχλου διαπορευομένου ἐπυνθάνετο τί εἴη ταῦτα. Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτῷ ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος παρέρχεται. Καὶ ἐβόησε λέγων· Ἰησοῦ, υἱὲ Δαυΐδ, ἐλέησόν με. Καὶ οἱ προάγοντες ἐπετίμων αὐτῷ ἵνα σιωπήσῃ· αὐτὸς δὲ πολλῷ μᾶλλον ἔκραζεν· Υἱὲ Δαυΐδ, ἐλέησόν με. Σταθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀχθῆναι πρὸς αὐτόν. ἐγγίσαντος δὲ αὐτοῦ ἐπηρώτησεν αὐτόν λέγων· Τί σοι θέλεις ποιήσω; ὁ δὲ εἶπε· Κύριε, ἵνα ἀναβλέψω. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάβλεψον· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε. Καὶ παραχρῆμα ἀνέβλεψε, καὶ ἠκολούθει αὐτῷ δοξάζων τὸν Θεόν· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰδὼν ἔδωκεν αἶνον τῷ Θεῷ.

ᾠχος ἰὺ Δι.

Δ ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

α γι ο ο ο ν υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

μνο ο ο υ μνο ο ν προ σα α δο ο ν τε ε ε λε ε

ε ε ες πα α α α α α α α α α α α α α α

α α α σαν την βι ο ο ο τι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι βι ο ο τι κη η η η η η η η η ν

α πο ο ο θω ω ω ω ω ω ω ω ω ω με ε

θα α α α α α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι

με ε ε ρι μνα α α ρα α α α αν

Ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω σ τον Βα

α α σι ι ι ι ι ι ι ι ι τον βα α σι

λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε χε ε ε τον βα α σι λε ε α α

α α α α α των ο ο ο λων υ πο δε

ξο ο ο με ε νοι οι οι οι

Ταις α αγ γε ε λι ι και αι αις α ο ρα α α α

Πα Νη
 α α α τως Δ δο ρυ φο ρου ου με νον τα α α ξε
 ε σι ι ι ιν Αλ λη λου ου ι ι ι α α
 α α α α α

Ἦχος Νη

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον
 Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον
 Κ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον
 Π α ρα σχα Κυ υ ρι ε
 Π α ρα σχα Κυ υ ρι ε
 Π α ρα σχα Κυ υ ρι ε
 Π α ρα α σχα δ Κυ υ υ ρι ε
 Π α ρα α σχα Κυ υ υ ρι ε
 Π α ρα α σχα δ Κυ υ υ υ ρι ε

Σ οἰ Κυ υ ρι ε

Κ αἰ τω Πνευμα τισ

Λειτουργικά , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος πλ. Νη

Α γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι
σχυ υς μ²² Κυ ρι ος σε ε ρε ω μα α α μ⁸
8 8 8 και κα τα φυ γη η μ⁸ και αι αι ρυ
υ ση ης μ⁸

Α γα πη η η σω σε ε Κυ υ ρι ι ι ι
ε ε ε η ι ι σχυ υ υ υ υς μ²²
Κυ ρι ο ος σε ε ρε ω ω μα α α μ⁸ 8 8 8
8 και κα τα φυ υ γη η η η μ⁸ 8 8
8 και αι αι αι ρυ υ υ ση η η ης μ⁸

Π α τε ρα Υι ον και Α α γι ον Πνε ευ μα²²
Τρι α दा ο μο ο 8 σι ον και α α χω ω ρι ι ζον⁸

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν

ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ε λε ον ει ρη η νης ^{ν'} ₂₂ θυ σι ι αν αι αι νε

^{ν'} ₂₂ ε σε ε ως

Κ αι με τα τς Πνευ μα το ος σς ^{ν'} ₂₂

Ε ε χο με ν προς τον Κυ υ ρι ον ^{ν'} ₂₂

Α α ξι ι ον και αι αι δι ι και αι ον ^{ν'} ₂₂

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σα

βα ωθ ^{ν'} ₂₂ πλη η ρης ο ς ρα νο ος και η γη η

της δο ξης σς ^{ν'} ₂₂ ω σαν να εν τοις υ ψι ι σοις ^{ν'} ₂₂ ευ

λο γη με νος ο ε ερ χο με νο ος εν ο νο μα τι

Κυ ρι ι ϝ ω σα αν να α α εντοις υ ψι ι ι ι
σοις

A α α μη η η η ην ἢ ἄλλως

A α α α μη η η η ην

A α α α μη η η η η η η η ην

Σ ε υ υ μν ϝ ϝ μεν σε ε ευ λο γ ϝ ϝ

με ε ε εν σοι ευ χα ρι ι ϝ ϝ με εν Κυ ρι

ε και δε ε ο ο με θα α α σ ϝ ϝ ϝ

ο Θε ε ο ο ο ος η η η μων

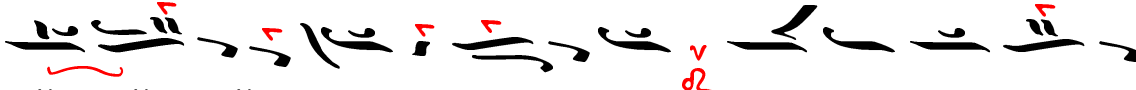
A ξι ι ον ε ε ϝιν ω ως α λη η θω ω

ω ω ως μα κα α ρι ζειειν σε ε ε ε τη η

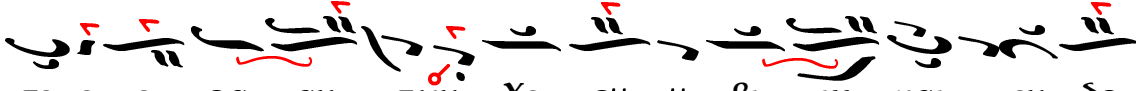
η ην Θε ε ο ο το ο ο ο κον την α ει μα α

κα ρι ι ϝο ον και πα να α μω ω μη η

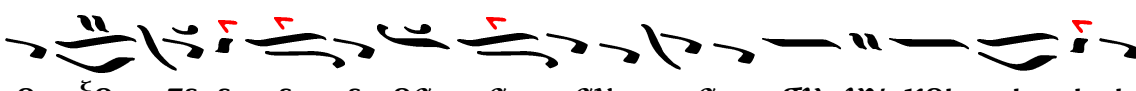
τον και μη η τε ε ε ρα α α α τ ϝ Θε

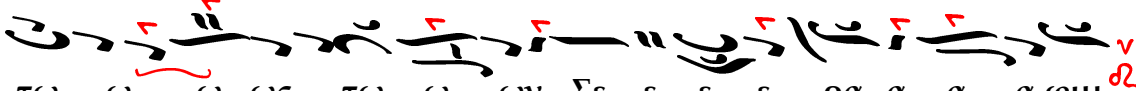
 ς ς ς η η η η μων την τι μι ω ω

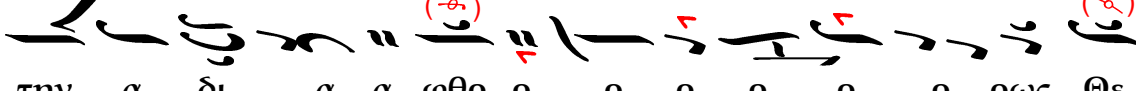
 τε ε ε ρα αν των Χε ρς ς βι ιμ και εν δο

 ο ξο τε ε ε ε ρα α αν α συ υγ κρι ι ι ι

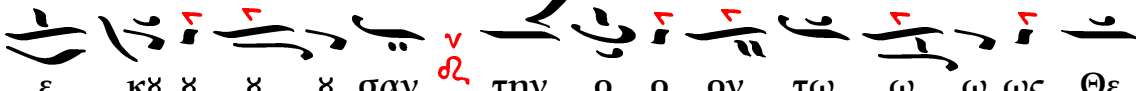
 τω ω ω ως τω ω ων Σε ε ε ε ρα α α αφιμ

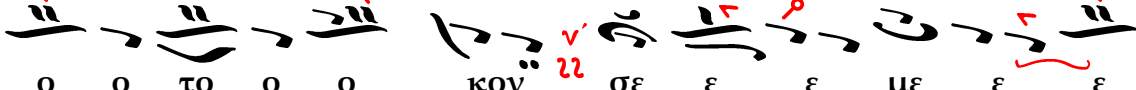
 την α δι α α φθο ο ο ο ο ο ο ρως Θε

 ο ον Λο ο ο ο γο ο ο ον τε ε ε

 ε κς ς ς ς σαν την ο ο ον τω ω ω ως Θε

 ο ο το ο ο κον σε ε ε με ε ε

 ε γα α α α λυ υ υ νο ο ο ο με ε ε

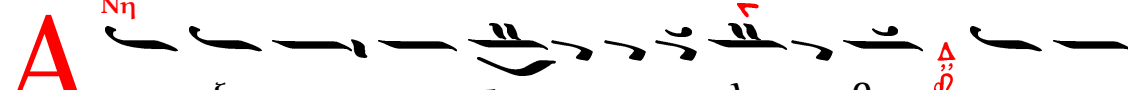

 ε ε ε ε ε ε ε ε εν

(Κέρκυρα κη' Μαρτίου , ββ' , Ι.Α.)

Τὸ συνειθισμένον.

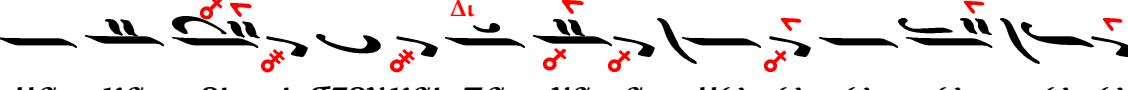
Ἦχος ᾠδῆς Νη ς

 Α ξι ον ε στιν ω ως α λη η θως μα κα

 ρι ζειν σε τη ην Θε ο ο το ο ο κον την α ει

 μα κα ρι ι στον και πα να α μω ω ω ω ω ω

μη η η η η τον και μη τε ε ρα του Θε ε ε
ου ου η η η μων την τι μι ω τε ε ε ε
ραντων Χε ε ρου ου ου βι ιμ και εν δο ξο τε ε
ε ε ρα αν α συγ κρι ι ι τω ως τω ω ω ω
ω ων Σε ε ρα α α φιμ την α δι α φθο ο
ο ο ρως Θε ον Λο ο γο ον τε ε ε κϛ ϛ ϛ
ϛ σαν την ο ον τως Θε ο το ο ο ο κον σε
ε με γα λυ υ νο ο ο με ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν εν

Ἀναστασίου τοῦ ἐκ Πάρλας.

Ἦχος ᾠδῆς Νη ρ

A ξι ον ε στιν ω ως α α λη η
θω ω ως μα κα ρι ι ι ζειεν σε ε την Θε
ε ο το ο ο κον την α ει μα κα ρι
στο ον και πα να μω ω μη η το ο ον και μη
τε ε ε ε ρα α του ου Θε ου ου η η μων

την τι μι ω τε ε ε ε ρα αν των Χε ε ρου ου
 βι ι μι και εν δο ο ξο ο τε ε ε ε ε ρα α
 αν α συγ κρι ι ι ι τω ως των Σε ε ρα α
 φι μι την α δι α φθο ο ο ο ρω ω ως
 Θε ον Λο ο γο ον τε κου ου ου ου σα αν
 την ο ον τως Θε ο το ο ο ο ο κο ο ον
 σε ε ε ε ε με ε ε γα λυ υ υ υ νο ο ο
 ο με ε ε εν

Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ, Λαμπαδαρίου (ιδ' αἰών).

Ἦχος πλ' Νη

A^{Νη} ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι νει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει χει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
Πα χει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει **Νη** ει

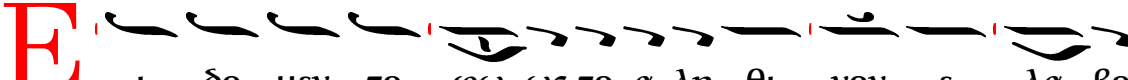

 λϑ ϑ ι α ρα α α α α α α α α χα α α

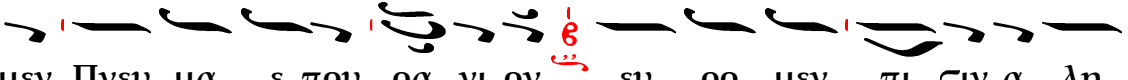

 α α α α α α α α α α α χα α α

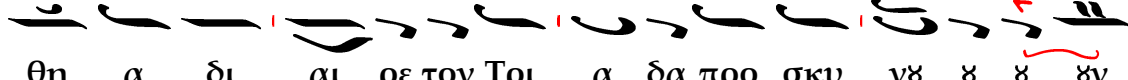
Ἦχος Δι-θ

Ε

 ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ριν α λη

 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νϑ ϑ ϑ ϑν

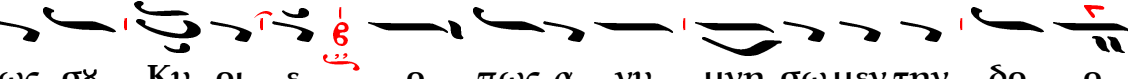

 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π

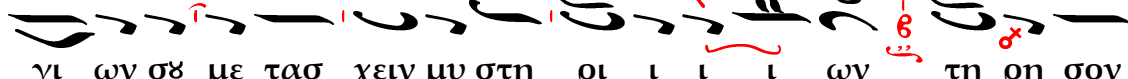
 λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

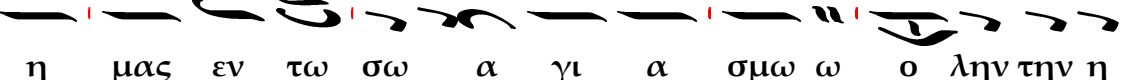
 ως σϑ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

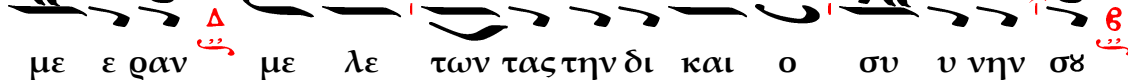
 ξαν σϑ ο τι η ξι ω σας η μας των α

 γι ων σϑ με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σϑ

 Α λλη λϑ ι α Α λλη λϑ ι α Α λλη

 λϑ ι α α α

Ἦχος Δι-θ.

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

νον ^Δ α πο τῶ νυν και ε ως τῶ αι ω ω νος ^θ (δις)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ον ^ζ α πο τῶ νυν και ε ως

τῶ αι ω ω νο ο ος ^Δ